

[Rager.]

ikke er vant til at sammenstille Tingene og behandle dem ud fra deres Sammenhæng, eller ogsaa manglende Evner — ja, der gives en tredje Mulighed, jeg tror, jeg vil anvende den her, det er, naar det passer en, at ville være bevidst naiv.

Det ærede Medlem Hr. Krag maa dog vide, at Forholdene i 1929 paa Arbejdsmarkedet under ingen Omstændigheder kan sammenlignes med de Forhold, som ligger paa Arbejdsmarkedet i Dag. Men der er i Øjeblikket, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa betonede, gennem Valutaordningen givet hjemlig Virksomhed en Mulighed for atter at faa Hjulene stærkt i Gang. Man maa haabe, at denne bliver anvendt, og at ikke paa anden Maade Skærver bliver lagt i Vejen for, at Hjulene kan komme til at løbe videre.

Det er jo baade paa det ene og det andet Omraade, selv ved Bagateller, værd at faa sat danske Hænder i Gang. Jeg skal nævne et lille Omraade, der for et Par Dage siden er blevet forebragt mig. Der sejler rundt i danske Farvande en Mængde smaa Motorskibe, men i stigende Grad er det udenlandske, hollandske og tyske, Motorskibe, som tager Fragterne. Det ligger bl. a. i, at de kan konkurrere bedre, fordi de Betingelser, der stilles til dem, de Udgifter, de har, ikke er saa store som dem, de danske Motorbaade har i Henhold til de Bestemmelser, der herhjemme gælder for de Baade, som gaar i indenrigsk Fart. Det er beklageligt, at saadant finder Sted, og jeg haaber, at den højtærede Socialminister vil være venlig at bringe det videre til den højtærede Søfartsminister, for jeg tror, at dette Spørgsmaal trænger til at undersøges; det var værd at se, om det var muligt under Hensyn til bestaaende Traktater, og hvad der ellers kan være, at røre ved dette Forhold.

Jeg har villet benytte Lejligheden til at nævne dette i Forbindelse med denne Sag; men i øvrigt skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg tilsiger vor Beredvillighed til en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget.

Geert-Jørgensen: Nærværende Lovforslag er jo let at overskue, idet det er en Forlængelse af Loven af 19. Oktober 1931, og det bærer ligesom den Præg af sit Ophav. Loven af 19. Oktober 1931 blev jo til, kan jeg sige, ved en Elskovsforbindelse mellem Regeringspartierne paa den ene Side og det konservative Folkeparti paa den anden. Barnet kom lidt

tidligt og pludseligt til Verden, og da det endelig kom, viste det sig at være en Tvilling, idet det fødtes sammen med Loven om Krisehjælp til danske Landbrugere. Begge Børnene er, som det hedder i den gamle Teologi, undfangne i Synd og fødte i Misgerning, de er nemlig fremkommet ved en illegitim Forbindelse.

Opdragelsen af Børnene har heller ikke været helt god, idet de ikke helt har svaret til de Forventninger, man har stillet til dem. Loven om Krisehjælp til Landbrugere skulde koste 30 Mill. Kr.; men efter hvad man læser i Aviserne, kommer den til at koste 48 Mill. Kr. Paa lignende Maade viser det sig, at der til Loven om Krisehjælp til arbejdsløse, der skulde koste 12 Mill. Kr., men, som den højtærede Socialminister nu anfører, maa-ske vil koste 13—14 Millioner, kommer de 8 Millioner, som dette Lovforslag kræver.

Vi fra Retsforbundets Side har ikke noget Ansvar for Børnenes Tilblivelse, idet vi slet ikke forud blev spurgt, men en Dag vaagnede vi op og erfarede, at begge Børnene var født. Vi har heller ikke noget Ansvar for Børnenes videre Skæbne; det, at vi aldrig ved vigtige Begivenheder her i Landet bliver spurgt saaledes som de andre Partier, det, at vi aldrig bliver Medlemmer af noget Udvalg, giver os en egen fri Stilling.

Jeg tænker f. Eks. paa en saa vigtig Lov som Loven af 30. Januar 1932, der blev behandlet i dette høje Ting den 29. Januar; de andre Partier mødte dette Lovforslag om Morgenen Kl. 9, men vi i Retsforbundet mødte det først i det Øjeblik, Handelsministeren fremsatte det her i dette høje Ting, og i Løbet af faa Minutter, havde jeg nær sagt, skulde vi tage Stilling til det. Da den højtærede Udenrigsminister, den Gang den tyske Smørtold var blevet sat op, skulde forhandle med Partierne, navnlig med Partiernes Formænd, glemte han helt, at der her i Rigsdagen var et femte Parti, selv om det kun er lille; først sent paa Dagen kom han i Tanker om, at dette Parti ogsaa var til, og saa syntes han dog, han maatte snakke med det i Enrum. Alt dette gør, at vi staa frit og ogsaa agter at staa frit paa det Program, vi nu en Gang har.

Da Loven om Krisehjælp til de arbejdsløse blev til, var Forliget sluttet, før det blev forelagt i Rigsdagen, og selvfølgelig var vi holdt udenfor. Vi kommer heller ikke med i det Udvalg, der nu vil blive nedsat til at behandle dette Lovforslag. Saa længe vi har denne frie Stilling,